

מסורת הש"ס

א) לפי ספ. קמ"ג. וי"ט מוס' על זה
ב) לפי ד. ט' ו' [קמ"ג טו.] שכתב
ט. ע"ד פ"ג מ"א א. ג. [חולין
ט: ד' ז' ז"ל ממלא].

הנהרות הב"ח

א) תוס' ד"ה ע"ג למע' מעת מפרש
ב) כ"ג דף ג' ע"א:
ג) בא"ד כמו שאמר לקמן.
ד) כ"ג ד"ה הלל: א) בא"ד או
הנה דאסורים לש"ס כפי:
ה) בא"ד ו' יוחנן וכן המלה
ו' לנים: א) בא"ד וי"ל משום
דמוקמה אחזקתיה ואשה
משום: א) ד"ה הלל וכו' ודאי
דלפי' מסוטה:

גליון הש"ס

מתני' ויון שקתן. ע"י מנחת
ט' ע"ג כ"ג ד"ה ט"ז: תוס' ד"ה
מק' לע"ת וכו' חו' חו' חו'
התנא והו' רה"ל. ע"י מנחת
מ' ע"ג מ"ה כ"ג כ"ג:
בא"ד וי"ל דאן כ"ה ר"ה לא
נפדה בקדושים וכו'. ע"י
ט"ה ט"ה מ"ז מ"ז כ"ג:
בא"ד אלא שמוצא מנח ולא
שמוצא אריה. ע"י קמ"ג ז'
ע"ג ע"ג דאן כ"ה ר"ה וקמן
כ' ע"ג מ"ה וי"ל וי"ל:
בא"ד באינה בקדושים וכו'
הניו להלל. כ"ג ע"ג הלל
אך ק"ו וכו'. תוס' ד"ה הלל
וכו' לא שמוצא מנחת אלא
דמוקמיה כל א' בהוקת
התנא וכו'. ע"י קמ"ג ט' ע"ג
מ"ה כ"ג:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

תוס' הרא"ש

כ"כ נחסרו הרבה תבות
מפירושו הך הנה והנה
כמה בעל השק כלה
והוסיפם ע"פ דעתו הרחבה
לפי המשך דברי פירוש
רבינו והתבטח להוסיף
מוקפות בחצאי רבות.
כל הניחא דיון שעתן.
[האן] כל לאו דרוקא דמורה
שמיא בשוטה לשיורי דמי'
דמרגשת בעצמה ולשנויה
היא איתא הוה דם עניקרא
הוא אתי מורה למעשת
במון ותנא כל לאופק מרבי
אליעזר דאמר [ב"ה] [ע"ג]
[רוקן] אורכה נשי' [רוקן]
שעתן ותו לא' [רוקן] שעתן.
לאו דרוקא דאפי' שעה אחת
איהו מטמאה למפרע כדאמרי'
לפניו דף פ"י ע"ג] אחר זמן
כובעלה נכנס להיכל ולמקד
קטורת ואמרין דסבר לה
כשמיא [ומיהו אף ארתה בתוך
שיעור ווסת] מורה לשיורי
חייב חטאת היינו שעה אחת
ממש וכן אף ארתה אחר זמן
בתוך שיעור האותן אבל
ארחה אחר [אותן] זמן לית
ליה לביש'. ואי' מה שיש
למנח לשון דיון כיון [האנה]
מטמאה ר"ן משעת איהו ואילך
פשיטא דמטמאה [התלן] למיזר
דכל הנשים מטמאות מראיתן
[ואילך] דאשפתן דרוקת דיון
גבי כ"ג הוה' ד' ו' ג' ע"ב]
הב ידן שאמר הוה' וכו' ואלך
ובטוטה פ' היה מביא דף
יד ע"ב] גבי מנחה [מגשיה]
בקרן מערבית דרומית] דיו'
וי"ל דנקט דיון שעה אחת
מעל"ע [כתבתי] או מפקדה
לפקדה [כהלל] ואפי' ג' דממאי
פחד בירוש' מי"ה הוה' מסתבר
למעבד סיג וקתו' אהרן
מהו וכן בטוטה פ' דאמר
דיו משו' [כתבתי] וכו' ואלך
מנחה גופה וכן הוה' דפרק
התנא [המקליתין] דף ט"ה
מגזין [תתן] הצינר שפמינו
שעתן [דיו] א' כל היתה
מקליתין מסכת הנהרות [אם נתן]
בשיבולת הנהר דין [וכן] היה
דשפ"ן [דעשר] שעה הפרדה
מעשר ש' ולא קרא עליו
שם [ד"מ] אומר דין היה
לשקמן דף [ל] דיו לטבילה
שהוא באחרונה ואפי' לימים

הרבה. ה' וההוצק לפרש [וח]
כדלקמן [דף ד' ע"ב]: על יד.
יד היינו אחר מפקדה] כמו על
[בחולין] דהא מעל"ע שבגדה אינו
לפרש סמיא [שמיא] דמטור
א) דלא תימא מפקדה לפקדה
דנקט היינו בסתם [דשחרית או
ערבית קא מיירי]
ב) [על] כח מפקדה לפקדה כמו
פוסל על ידו דפרק האשה רבה
דף צ"ו] אי' [על]
[בחולין] דהא מעל"ע שבגדה אינו
לפרש סמיא [שמיא] דמטור
א) דלא תימא מפקדה לפקדה
דנקט היינו בסתם [דשחרית או
ערבית קא מיירי]
ב) [על] כח מפקדה לפקדה כמו
פוסל על ידו דפרק האשה רבה
דף צ"ו] אי' [על]
[בחולין] דהא מעל"ע שבגדה אינו
לפרש סמיא [שמיא] דמטור

שמאי פרק ראשון נדה

ב.

עין משפט
נר מצוה

א א"מ פ"ג מהלכות מטמא
מטב ומשכ הלכה ד ופ"ט
מהלכות אסורי ביאה הלכה ג
מגב לחזין קול:
ב ב מ"י פ"ט מהלכות אסורי
ביאה הלכה ד ופ"ג מהלכות
מטב ומשכ הלכה ה סמג סס:
ג ג מ"י פ"ג מהלכות מטב
ומשכ הלכה ד:
ד ד מ"י פ"ט מהלכות אסורי
ביאה הלכה ג:

מערת צ"ע. (א) מפרש בגמ' דתולין לא
אוכלין ולא שורפין ודוקא
לקדשים או לתרומה אבל לתולין
לכ"ע דיה שעתה דאוקמנא
לה בחזקת טהורה ואפי' מאי
שנא מכל ספק טומאה דברה"י
טומא ודאי אף לחולין ולא מוקמינן
בחזקת טהרה משום דלפי' (לקמן
דף ג.)

מסוטה מדפריך בגמרא לר"ש אפי'
מה סוטה טמאה ודאי ושמיני
הכא טמאה ודאי ושמיני שאני
סוטה דאיכא רגלים לדבר משמע
לדברין דלמרי ברה"י טמאות
אחי שפיר וטעם דתרי לריעותא
לא הו"ך אלא לטמא אפילו ברה"י
וי"ל דלא ילפינן מסוטה לטמאה
למפרע ולכן בטומאה דמעט
לעת מוקמינן לה לחזקתה ואפי'
זמנת לעת דקיל טפי משאר
טומאות כדפרישית אמאי
התמירו זו לטמאה אף ברה"י
ובכל שאר טומאות אמרינן
ברה"י ספקו טהור כדמוכח
בשמעין דקאמר והלל כי קאמר
אוקי מילתא לחזקתה כגון ספק
נגע ספק לא נגע אבל כמעל"ע
כו' ולא אמרינן אוקי מילתא
לחזקתה אלא ברה"י אלא
במעט לעת אף טמא וכן קומן
(דף ה:) מוקי ממני' כשנשאין
אותה חזרותיה בטמא א"כ
הו"ו להו תלמא והו' ר"ה כדמוכח
כריש שני נזירים שראתה: ג' מאי
טעמיה דשמאי קסבר העמד
אשה על חזקתה ואשה בחזקת
טהורה עומדת והלל כי אמר
העמד דבר על חזקתו היכא
דלית ליה ריעותא אבל איתתא
כיון

שמאי

איכא ריעותא מגופה ואפי' ג' דמסוטה
ילפינן לטהר ברה"י אפי' היכא
דליכא חזקה (ט) כמו שאפרש
לקמן הכא לא ילפינן מסוטה משום
שהאשה שראתה השמא ודאי
טמאה היא ולא גמרינן מסוטה
לטהר ברה"י אלא כמו ספק נגע
ספק לא נגע שגם עתה כספק
דומיא דסוטה ומיהו דבר שאין
בו דעת לישאל טהור במעט
לעת דלקמן מוקינן אמתי' דבר
שאיין בו דעת לישאל הוא ומוקמינן
בשמעין דקאמר ודאי אוקי מילתא
לחזקתה כגון ספק נגע ספק לא
נגע אבל כמעל"ע כו' ולא אמרינן
אוקי מילתא לחזקתה אלא ברה"י
אלא במעט לעת אף טמא וכן
קומן (דף ה:) מוקי ממני' כשנשאין
אותה חזרותיה בטמא א"כ הו"ו
להו תלמא והו' ר"ה כדמוכח כריש
שני נזירים שראתה: ג' מאי טעמיה
דשמאי קסבר העמד אשה על
חזקתה ואשה בחזקת טהורה
עומדת והלל כי אמר העמד
דבר על חזקתו היכא דלית ליה
ריעותא אבל איתתא כיון

הלקל כגון דקדה עלמה שחרית
ומנאחיה טמאה דלמרי' לקמן
במתני' (דף ה.) פעמים רבייה
בין מפקדה לפקדה לא מוקמינן
בחזקת טהרה וליכא למימר דהו'
דמחמתול כהאי שעתה אלא
ממעת על יד מפקדה לפקדה
שאי' ע' מיני הרבה בין מפקדה
לפקדה לא מוקמינן להו לכלוהו
טהרות דיניו וזיני אלא אותם
שנתעסקה בהם מאחמתול כשהו'
וטעמייהו דרובן מפרש לקמן
ד' בגמרא. ומנאחיה מעט לעת
ממעט זמן מפקדה לפקדה:
ע' שאם היה זמן מפקדה לפקדה
לא מוקמינן להו לכלוהו טהרות
דיניו וזיני אלא אותם שנתעסקה
בהם מאחמתול כשהו' וטעמייהו
דרובן מפרש לקמן ד' בגמרא.
ומנאחיה מעט לעת מפקדה
לפקדה: ע' שאם היה זמן
מפקדה לפקדה לא מוקמינן
להו לכלוהו טהרות דיניו

שמאי אומר כל הנשים דיון
שעתן. אס ראתה דס די לנו
אס תטמא תרומה וטהרות
שמע בן משעת ראייה ואילך
ולא אמרי' כי היכי דהשתא
אשתכח דס צבית החילון
אפי' הוה דקדה נמי מקמי
הכי הוה אשתכח וכותלי
בית הרחם העמידוהו וקיימא
לן צפי' וילא דופן [לקמן
דף מ.] כל הנשים מטמאות
צבית החילון: מפקדה לפקדה:
דקדה עלמה באחד בשבת
ומנאחיה טהורה וליום
רביעי דקדה ומנאחיה טמאה
חיישין ומטמאה מספק כל
הטהרות שנתעסקה בהן
משעת דייקת אחד בשבת
דשמא עם סילוק דיה
ראתה וכותלי בית הרחם
העמידוהו: ואפי' לימים
הרבה. בין דקדה לראשונה
לפניה מטמאין כל הטהרות
שנתעסקה בהן צביתים
אבל הנך דמקמי דייקת
קמימא טהורות דהא כשצדקה
עלמה מנאחיה טהורה:
לא דרבינו זב. שהחמיר יותר
מדאי דודאי כולי האי
מיני רבים לא מוקמינן ליה
כותלי בית הרחם: ולא
דרבינו זב. שמיטקל יותר
מדאי: אלא מעט לפניה
שמיטקל על יד מפקדה
לפקדה שאם יש מיני הרבה
בין מפקדה לפקדה לא
מוקמינן להו לכלוהו טהרות
דיניו וזיני אלא אותם שנתעסקה
בהם מאחמתול כשהו' וטעמייהו
דרובן מפרש לקמן ד' בגמרא.
ומנאחיה מעט לעת ממעט
זמן מפקדה לפקדה:
ע' שאם היה זמן מפקדה לפקדה
לא מוקמינן להו לכלוהו טהרות
דיניו

הלקל כגון דקדה עלמה שחרית
ומנאחיה טמאה דלמרי' לקמן
במתני' (דף ה.) פעמים רבייה
בין מפקדה לפקדה לא מוקמינן
בחזקת טהרה וליכא למימר דהו'
דמחמתול כהאי שעתה אלא
ממעת על יד מפקדה לפקדה
שאי' ע' מיני הרבה בין מפקדה
לפקדה לא מוקמינן להו לכלוהו
טהרות דיניו וזיני אלא אותם
שנתעסקה בהם מאחמתול כשהו'
וטעמייהו דרובן מפרש לקמן
ד' בגמרא. ומנאחיה מעט לעת
ממעט זמן מפקדה לפקדה:
ע' שאם היה זמן מפקדה לפקדה
לא מוקמינן להו לכלוהו טהרות
דיניו וזיני אלא אותם שנתעסקה
בהם מאחמתול כשהו' וטעמייהו
דרובן מפרש לקמן ד' בגמרא.
ומנאחיה מעט לעת מפקדה
לפקדה: ע' שאם היה זמן
מפקדה לפקדה לא מוקמינן
להו לכלוהו טהרות דיניו

דחוקיה ור' יוחנן (ס) המדלה י'
למים מימי טהרה שגשעו על שר
הקדש כמו ור' ור' ומי' דלמרי'
בנגע באחד לשרוף ובמעט לעת
אמרינן תולין דלשה נמי מיקרינן
בנקום מנאחיה דכל המינין שיהי'
עמה דאי לאו הכי תקשי אשה
לחזקה דמטמאה כקופה למקום
וי"ל משום דלבו נוקפו ויצטל
מפריה ורביה דסבור דשמיא
טומאה כיון דלמרי' לקמן (דף
ג.) והא דפריך הלל לשמאי היינו
משום דלבו נוקפו לא היה לו לטהר
לגמרי אף קשה דמטמא אף
כיה' ובקופה (א) מטמא ר'
יוחנן כיה' וכן נגע כל' כליה
אפילו ראוהו וכן נכא דעטמא
דשמאי משום צינול פריה ורביה
ולכתי לא שבדנין סיג כיה' אפי'
אי לא כדדוק דמאי. ג':

א) לפי ספ. קמ"ג. וי"ט מוס' על זה
ב) לפי ד. ט' ו' [קמ"ג טו.] שכתב
ט. ע"ד פ"ג מ"א א. ג. [חולין
ט: ד' ז' ז"ל ממלא].